

Öreg-Rókuson bontottak

Lényegesen javult a közbiztonság

Nagy port kavart annak idején, amikor az Öreg-Rókus városnegyedben lévő romos épületek lebontásáról határozott a közgyűlés. Ezt követően kezdődött el az önkényes lakásfoglalók eltávolítása. Azóta lényegesen megváltozott a helyzet, hiszen a kérdést megnyugtatóan rendezték/rendezik az illetékesek, az emberek nem kerültek az utcára, az elhanyagolt városrész pedig új arculatot kap. Kalmár Ferenc, az említett városrész önkormányzati képviselője, most a jelenlegi helyzetéről számol be lapunknak.

Az utolsó bontásra ítélt ház sorsa is hamarosan beteljesedik. (Fotó: Karnok Csaba)

A tavalyi év folyamán két romos házat bontottunk le az Öreg-Rókuson, s ez alapvetően és kedvezően változtatta meg az ottani körülményeket – kezdi helyzetjelentését a képviselő. – A rókusai temető helyzetét megnyugtató módon sikerült rendezni. Ott egyébként egy lakópark épül.

– Ezzel valószínűleg nem fejeződött be a környék átrendezése? – kérdezem Kalmár Ferencet.

– Semmiképpen. További javulást várunk attól, hogy az IKV megpályáztatja ezeket a telkeket, s remélhetőleg tár-

sasházak épülnek majd ezen a területen. Ami további biztositék arra, hogy javuljon a környék közbiztonsága.

– Mekkora területet foglal el az a rész, amelyről említést tett?

– Gyakorlatilag az egész Öreg-Rókus ide tartozik. A Damjanich utca–Körtöltés utca–Makkos erdő sor–Csongrádi sugárút–Berlini körút–Pá-

rizi körút és a Kossuth Lajos sugárút által határolt terület.

– Voltaképpen miért volt szükség a rókusai épületek lebontására?

– A városban lassan kezdett eluralkodni az a szemlélet és felfogás, miszerint ez a terület Szegeget gettője! A folyamatot szeretne volna az ott élő lakosság is megakadályozni. Változtatni kellett tehát a

helyzetben. Ez nemcsak az én meggyőződésem volt, hanem itt a városházán is, sok képviselőtársam jutott hasonló következtetésre. Elhelyezkedésénél fogva is túl értékes városrész az Öreg-Rókus, ahhoz, hogy gettónak hagyjuk...

– Ebben a városrészben zömmel a roma kisebbséghez tartozó emberek laknak.

– Ők is. De nem kizárólag – mondja az önkormányzati képviselő. – Tudni kell, hogy aki szabályos bérleti szerződéssel rendelkezett, megfelelő elhelyezést kapott, mégpedig a város egy másik negyedében. Szegeget tehát biztosította ezeknek az embereknek a megfelelő lakást, nem csorbultak jogaik.

– Sokuknak viszont nem volt ilyen szerződése...

– Az önkényes lakásfoglalóknak nem tudott otthont teremteni a város. Azt a szegedei lakásrendelet sem teszi lehetővé, hogy önkényes lakásfoglaló lakást kapjon. Ők saját maguk gondoskodtak az elhelyezésükről. Érdekes módon, mindössze egyetlen egy család kérte segítségünket, több nem.

– Hány család volt érintett ebben az épületbontási ügyben?

– Összesen 37-40 lakást kellett lebontani, ez gyakorlatilag ugyanennyi családot is jelent. Mintegy 100 embernek a mozgása, illetve elhelyezése történt meg az elmúlt időszakban.

Kalmár Ferenc, önkormányzati képviselő, beszélgetésünk végén azt is elmondta, hogy jelentősnek tartja a közbiztonság lényeges javulását. Véleménye, hogy Öreg-Rókuson a közbiztonság elérte a városi átlagot, s nincs már alatta, mint például egy évvel ezelőtt...

Kisimre Ferenc

Sír a víz

És akkor azt kérdezték tőlem, Alföldtől messze, felhőket karistoló hegyek között: aztán, mond, ti, szegediek nagyon szerettétek? Én pedig csak ültem ott olyan némám, mint akinek beszögezték a száját. Mert hogyan mondjam el – egy szóba (szeretet) mikénti is férne bele az a séta, amikor még nagymama cipeli az unokát vizet nézni, felsős tanítja az alsóst, mekkora lendülettel kell úgy hajítani a követ, hogy az négyet, ötöt, de még többet is bukdácsoljon a hullámokon.

De gondolt-e a szeretetre az a kamasz, akit barátinője feltűrt szárú farmernadrágban arra csábít, ugyan csokolóznak már a part mellett, térdig csapkodó hullámok játékát élvezve, s gondol-e a kajakban lapátoló legény, akinek trikójára fröccsen a víz, hátán a bőrt a Nap sugárai melengetik, s el nem telhet vele úgy a délután, hogy legalább egyszer össze ne veszne elzavart halak miatt aggodó horgászokkal.

Szerettétek? – forgattam magamban a kérdést, majd mégiscsak megszólaltam. De ahelyett, hogy beszéltem volna 1970-ről, amikor az egész város homokszákok árnyékában aggódott – „Csak nem töri át a gátat, ugye, nem töri át?” –, 2000 februárjából, amikor szitkokat elharapva, ám a hűnt meg nem bocsátva virágokat szórunk rá, koszorúkat dobunk, mert meggyilkolt halottnak hittük, és szemünkből hideg szél fújta ki a könnyet... szóval régi és új emlékekről mit sem szólva, csak annyit motyogtam: hát persze, szerettük, hiszen a mi Tiszánk...

A miénk? Valóban mindannyiunké? – ijedtem meg a minap, amikor a rakpart felé ballagtam, hogy megcsodáljam, milyen műves gondossággal is takarították le a ügyes mesteremberek a betonlépcsőkre száradt sok ezer tonnányi hordalékot. Aztán a Tiszánál két suhancot találtam. Egyikük betonhoz csapkodott üres borosüvegek, barátját pedig akkor borította agyig a boldogság, amikor egy kartondobozt tudott berugdosni a vízbe, majd egy kövel sirályt talált el.

– Mit bámulsz, öreg, nem tetszik valami? – sistergett a szavuk, amikor már négyen lettek, támadóállásban várva válaszom. Én pedig nagyon érzem, na, itt aztán súlytalan lenne minden válasza pazarolt szó. S jobb lesz továbbstietnem, mielőtt még egy festékszóróval szemem is köpnek a rakparti graffitibozdásra gyülekezők.

Tisza pedig sírt. Halkan, alig nyöszörögve, ahogy az egy vén, sokszor kínozott folyó erejéből telik. És cipelte hátán a Maroson leúsztatott szennyet Tütel felé...

Bátyi Zoltán

Szegeged nemzetiségei - értékeink

Munkatársunktól

Szegeged kilenc kisebbségi önkormányzatának vezetőjét fogadta a minap a városházán dr. Bartha László polgármester, dr. Timár László alpolgármester, Lengyel Györgyi, a polgármesteri hivatal titkárságvezetője és Farkasné Weber Zsuzsanna, a kisebbségekért és a civil szervezetekért felelős iroda vezetője. A szokásos év eleji találkozón a város vezetői és a nemzetiségek képviselői beszélgetést folytattak a kisebbségi önkormányzatok működésében tapasztalt eddigi jelenségekről is. A Torony alatt című mellékletünk következő számaiban bemutatjuk a német, az ukrán, az örmény, a szerb, a bolgár, a görög, a szlovák, a cigány és a lengyel kisebbségi önkormányzat tevékenységét.

(Fotó: Nagy László)

Boldogasszony a panelben

Az okkerságra színű szegedei panelház földszinti garázsüzlethelyiségében könyvesbolt váltotta föl az újságot. „Boldogasszony Népe Nemzeti Könyvesbolt” – ez áll a nemzetiszínű cégtáblán. A fehér sávban egy rovásírásos szöveg is olvasható. A buszmegállóban az évek óta ismerős arcú ismeretlenek az egyik reggel arról beszélgettek, kicsoda nevésséges dolog, hogy a pogány korban használt rovás egy lapon szerepel a Boldogasszonnyal, akiről tudnivaló, hogy Szűz Mária, és, hogy ez így együtt olyan, mint amikor a katolikus esküvő után, a templom kapuján kilépő ifjú pár cukrot és pénzt szór a násznép közé, ami pedig jellegetesen pogány szokás...

Ebben nem volt igazuk: a Magyar Néprajzi Lexikonban a Boldogasszony címszó alatt azt olvashatjuk, hogy ez eredetileg egy ősi istenasszony neve, és a keresztény térítő Gellért püspök javaslatára kezdték így nevezni Szűz Máriát. Könnyebben tudtak alkalmazkodni a „megtérítettek” kereszténységhez.

És szerintem inkább megindító az, hogy a könyvesbolt felirata ott, a régi rendszertől ránk maradt paneltömb oldalán azt hirdeti, hogy Boldogasszony népének egyik legfontosabb erénye ebben az évezredben is az alkalmazkodás lesz.

Bakos András

Kis herceg a nagyvárosban

Munkatársunktól

Ma, kedden 18 órakor az újszedei Bálint Sándor Művelődési Házban (Temesvári krt.42.) mutatják be Louis de Saint-Marché Kis herceg a nagyvárosban című új kötetét, amit a szegedei Lazi Kiadó adott ki. Az esten szemelvé-

nyek hangzanak el a regényből, valamint beszélgetés hallható Louis de Saint-Marché prózájáról. Közreműködik Németh János és Vásárhelyi Lajos író. Az est házigazdája Kiss Ernő. A rendezvényen várhatóan személyesen megjelenik a szerző is.

Zöld vonal, ingyenesen

Munkatársunktól

A 06-80-820-032-es, ingyenes, zöld számon hívhatják a szegedei polgárok az önkormányzatot, ha kérdéseik, javaslataik vannak a várost érintő ügyekben. A telefonos rögzítőn

bárki hagyhat üzenetet egy percben, és szükség esetén az illetékesek vissza is hívhatják, ha meghagyja nevét és elérhetőségét.

A telefonszám csak a 62-es körzetszámról érhető el.

Felsőoktatási önkormányzati ösztöndíjpályázat

Bursa Hungarica

Munkatársunktól

A kormányprogram által prioritásként meghatározott új felsőoktatási szociális ösztöndíj-rendszer az esélyteremtés érdekében a hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló fiatalok számára is elérhetővé kívánja tenni a felsőoktatásban való részvételt. Ezért az Oktatási Minisztérium – a helyi és megyei önkormányzatok együttműködésével – a 2000/2001-es tanév során létrehozta és beindítja a Bursa Hungarica felsőoktatási önkormányzati ösztöndíjpályázatot, amely a felsőoktatási intézmények hátrányos helyzetű hallgatói számára nyújt rendszeres anyagi segítséget. Ehhez a programhoz csatlakozott Szegeged városa is.

A pályázati kiírás 2000 december 6-án jelent meg és 2001. január 5-éig adhatták be a pályázati anyagokat az érintettek a polgármesteri hivatal oktatási irodájára. Összesen 192 pályázat érkezett a me-

dott határidőig: 135 „A” típusú pályázat (jelenleg felsőoktatási tanulmányokat folytató pályázók nyújtották be) és 57 „B” típusú pályázat (azok nyújthatták be, akik 2001 szeptemberétől tervezik megkezdeni felsőoktatási tanulmányukat).

A beérkezett pályázatokat az oktatási iroda valamint a szociális, családvédelmi és egészségügyi iroda áttekintette, értékelte és összesítő anyagot készített a bíráló bizottság számára. A polgármester által felkért bizottság tagjai: dr. Benyik György, a polgármesteri hivatal Univerzitas és egyházi főtanácsosa (a bizottság elnöke), dr. Seres László, a Szegedei Tudományegyetem hallgatói ügyekért felelős rektorhelyettese, Jancsák Csaba, a Szegedei Tudományegyetem Hallgatói Önkormányzatának elnöke, Hargittai Rita, a közgyűlés oktatási bizottságának elnöke, Judasz Miklós, a közgyűlés szociális bizottságának elnöke, Majláthné Lippai Éva, a polgármesteri hivatal szociális, családvédelmi és egészségügyi irodájának vezetője és Kiss Tamásné,

a hivatal oktatási irodájának vezetője. A bizottság – szociális szempontokat figyelembe véve – január 17-i ülésén döntött a nyertes pályázatokról.

Döntése értelmében 78-an „A” típusú és 22-en „B” típusú pályázók (összesen 100-an) részesültek havi 5000 forint önkormányzati támogatásban. Az „A” pályázók 2001 márciusától két féléven keresztül havi 5000 forint, a „B” pályázók 2001 szeptemberétől hat féléven keresztül havi 5000 forint önkormányzati támogatást kapnak. Ez az összeg tovább bővíthet, ugyanis az önkormányzati támogatás mellé további támogatást ad az Oktatási Minisztérium, valamint a Csongrád Megyei Önkormányzat is kiegészíteti az összeget. Így a tényleges ösztöndíj három támogatási forrásból tevődik össze.

A bíráló bizottság döntése január 24-től megtekinthető a polgármesteri hivatal ügyfélszolgálati hirdetőtábláján. Ezzel párhuzamosan minden pályázót (a sikerteleneket is) levélben értesítenek a döntésről.

Házzámváltozások Gyálán

DM-információ

A gyálaréti településrészen hosszú ideje problémát jelentenek a rendezetlen házzámok. A polgármesteri hivatal általános igazgatási irodájának építésiügyi osztálya a területi önkormányzati képviselő által közzétett lakossági jelzések alapján fölülvizsgálta a településrész házzámait és át-

fogó módon rendezte az eddigi problémákat. Az ingatlanuladonosok ezekben a napokban kapják meg a helyes házzámot megállapító határozatokat, ezt követően – az előírt módon és időben – gondoskodniuk kell az új házzámok elhelyezéséről. Az illetékes iroda felhívja a tulajdonosok figyelmét: előfordulhat, hogy annak el-

lenére is kap valaki határozatot, ha a házzáma helyesen van feltüntetve. Ebben az esetben nincs semmi teendője.

A címváltozást egyébként a személyi igazolványban is át kell vezetni, e célból az okmányirodához kell fordulni. A címváltozással kapcsolatos eljárásért az okmányirodán nem kell illetéket fizetni.